

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна—та за една година е едно было междидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ было междидіе. Спомоществованія-та трѣбва всякога да ся приплащатъ и да ся испращатъ въ полиціѣ, въ групѣ, или въ пощенскы тѣмбры (пуловѣ), Пѣмскы, Прускы, Рускы и Французскы, на Редактора-та у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія ся вѣмстватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВѢРТЪКЪ, 11 МАЙ 1878.

Брой 19.

ИСТОРИЯ-ТА НА ЕВРЕЙСКИЙ КАНОНЪ.

ПЕТЬ-ТЪ КНИГИ МОИСЕЕВЫ.

(Продълженіе).

Новый Завѣтъ утвърждава че тѣзи книги сж были написаны отъ Моисея. Господъ Исусъ Христосъ, въ пренія-та си съ Евреи-тъ, говорилъ: “Моисей не ви ли даде законъ-тъ?” “Законъ-тъ чрѣзъ Моисея бы даденъ;” “Ако бѣхте вѣрвали въ Моисея, повѣрвали быхте въ мене; — “За жестокосердіе-то ваше ви е писалъ (Моисей) тѣзи заповѣди;” “Имать Моисея и пророцы-тъ.” Тѣзи думы на Господа Исуса Христа трѣбва да ся отнесатъ на първы-тъ петъ книги на Библиѣ-тъ, защото Евреи-тъ въобще наричахъ тѣзи книги “Законъ-тъ,” и ги приписвахъ на Моисея. Когато помнимъ колко строго Исусъ Христосъ осъди безосновны-тъ прѣданія на Фарисеи-тъ като “заповѣди чловѣчески,” ный трѣбва да заключимъ че той е приелъ общенародно-то убѣжденіе на Евреи-тъ че Моисей е написалъ тѣзи книги защото това прѣданіе было истинно.

Свѣтска-та древня исторія, такожде, приписва тѣзи книги Моисею.

Когато разгледамы внимателно съдържаніе-то на тѣзи книги, ный можемъ да намѣримъ въ него много подтвердителны доказателства че Моисей ги е писалъ. Явно е че първы-тъ петъ книги на Библиѣ-тъ, за които говоримъ, сж писаны отъ Евреинъ, който е знаалъ добръ Еврейскій языкъ и който е былъ въдушевенъ съ чувства-та на Еврейскій народъ. Явно е, тоже, че тѣ сж писаны отъ Евреинъ добръ познатъ съ Египетъ. Писатель-тъ на тѣзи книги трѣбва да е знаалъ добръ законы-тъ му, обычай-тъ му и религіѣ-тъ му. Спенсеръ въ “Законы-тъ на Еврей-тъ” доказва че само чловѣкъ въщъ въ Египетскъ-тъ ученность бы могълъ да напише тѣзи книги. Хенгстенбертъ въ книгъ-тъ “Египетъ и Моисеевы-тъ книги” подтверждая сжщо-то. Праваніе-то на кырпичы отъ Египетскы-тъ плѣнницы, което ся прѣдставя по памятницы-тъ и особено по онѣзи на 18-тъ династіѣ (която е вѣроятно династія-та при коѣто Еврей-тъ излѣзохъ изъ Египетъ) ся срѣща тѣй точно съ писано-то въ Исходъ, щото едно-то ся вижда като да бѣше описаніе на друго-то.

Много нѣща ся намѣрватъ въ тѣзи книги които показватъ че тѣ сж были писаны прѣзъ скытанія-та на Еврей-тъ изъ пустыни-тъ. Това е твърдѣ явно отъ написано-то за скыніѣ-тъ. Скынія-та е была единъ шатъръ, който ся отличавалъ отъ другы-тъ шатѣры на скытающы-тъ ся Еврей по това че той былъ посвященъ за служеніе Богу. Споредъ подробно-то му описаніе, сждове-тъ и другы-тъ му принадлежности сж были такыя щото сж могли лесно да ся прѣ-

носятъ отъ едно мѣсто на друго. Вещества-та, отъ които скынія-та была построена, были такыя какыто Еврей-тъ могли да намѣрятъ въ пустыни-тъ. Заповѣдано было ковчегъ-тъ да ся направя не отъ дѣбово дърво, което е най-обыкновенно въ Палестинѣ, нито пакъ отъ кедрово, което най-много ся употребявало за священны работы въ Палестинѣ, но отъ ситимъ, едно дърво което рѣдко ся намира въ Сиріѣ, но което ся намирало най-много въ Синайскій полуостровъ. Покрывкы-тъ на скыніѣ-тъ сж были отъ козинѣ и овенскы кожи очервены споредъ Арабскій обычай, отъ язовешкы кожи отъ близны-тъ заливы на червено-то море, и виссонъ отъ користи-тъ зеты отъ Египтяны-тъ.

Даже въ родове-тъ на животны-тъ отъ които е было простено на Израилтяны-тъ да ядѣтъ ся намирахъ доказателства че тѣзи наставленія сж ся писали въ врѣме-то когато народъ ся скыталъ по пустыни-тъ, защото му ся позволило да яде “слень-тъ и сырѣ-тъ, и сайгаикъ-тъ и двый-тъ ярецъ, и пугаргъ-тъ, и орикесъ-тъ, и камилопардъ-тъ.” Такова позволеніе бы ся дало само тамо-дѣто ся намирахъ такыя животны, както изъ пустыни-тъ и по Синайскъ-тъ горѣ.

Явно е отъ изложенія-та на първы-тъ петъ книги на В. Завѣтъ че писатель-тъ имъ гледа на влизаніе-то на народъ-тъ въ Ханаанскъ-тъ земѣ като на едно бѣдѣще а не като на едно прѣминжло събытіе. Самы-тъ пророчества въ тѣзи книги за завоеваніе-то на Ханаанъ не сж такыя какыто щѣхъ да сж ако ся напишехъ слѣдъ като Еврей-тъ влѣзохъ въ онѣзи земѣ. Тѣзи пророчества ся виждатъ да прѣдказватъ че веднага слѣдъ завоеваніе-то на Ханаанскъ-тъ земѣ народъ-тъ щѣше да намѣри покой, миръ, и обезпеченность; но на дѣло народъ-тъ, по причинѣ на грѣхове-тъ си, ся принуди да ся бори още петстотинъ години, додѣто да ся оздрави противъ нападенія-та на непріатели-тъ си. Явно е отъ това че първы-тъ петъ книги на В. Завѣтъ сж ся писали прѣди Еврей-тъ да влѣзѣтъ въ Ханаанъ, т. е. въ врѣме-то на Моисея.

Языкъ-тъ на тѣзи петъ книги е съвсѣмъ приспособенъ на Моисея и на врѣме-то въ което той е живѣлъ. Този языкъ е твърдѣ старъ; нѣкои думы въ него сж толкова древны щото не ся намирахъ въ послѣдующы-тъ книги на В. Завѣтъ. И наистинѣ колкото повече изслѣдувамы този прѣдмѣтъ, толкова по-явно става, че умственны-тъ силы и въспытаніе-то на Моисея сж были такыя щото той бы могълъ да напише тѣзи книги. Тѣ ся срѣщатъ тѣмко съ всичко което знаемъ за характеръ-тъ и за обстоятелства-та на Моисея, но тѣ не ся срѣщатъ съ характеръ-тъ и съ обстоятелства-та на никой другъ извѣстенъ

писатель; и понеже нынѣшни-тъ изслѣдованія не сж открыли нищо което да опровергае доказателства-та които подтверждаютъ всенародно-то убѣжденіе че Моисей е писалъ тѣзи книги, ный трѣбва да ги приемамы за неговы списанія.

Достовѣрность-та на петъ-тъ книги Моисеевы ся подтверждава отъ Новый Завѣтъ. Въ една другъ книгъ (Доказательства за Христіанство-то) ный изложимъ вкратцѣ доказательства-та за божественно-то начало на Евангелія-та. Тѣзи доказательства сж толкова сильны, щото намъ ся виждатъ неопровержимы. Това като е тѣй, ный трѣбва да приеми-тъ за вѣрно онова което Евангелія-та утвърждаетъ за петъ-тъ Моисеевы книги; а тѣ утвърждаютъ постоянно и положительно историческы-тъ имъ истинность. Тѣ не само привожда-тъ нѣкои изложенія отъ тѣхъ както отъ нѣкои обыкновенны книги, но и основаватъ най-важны-тъ си ученія върху повѣствуемы-тъ въ тѣхъ събытія. Тѣ не правятъ различіѣ помежду разны-тъ части на Моисеевы-тъ книги като да бѣхъ нѣкои подотвѣрны отъ другы, но приеми-тъ всички-тъ като боговѣдохновенны. Нѣколко примѣры ще покажатъ колко сильно сж подтвердили Исусъ Христосъ и апостоли-тъ му достовѣрность-тъ на петъ-тъ книги Моисеевы.

Когато сравнимъ Мат. 19; 3-9 съ Быт. 2; 23, 24 става явно че Исусъ Христосъ приима за истинно онова което е писано въ Бытіе за женитѣ-тъ; когато сравнимъ 1 Кор. 11; 7-9 съ Быт. 2; 18-22 виждамы че Апостолъ Павелъ припознава истинность-тъ на изложенія-та въ Бытіе за створеніе-то на Адама и Евѣ, за грѣхопаденіе-то и за слѣдствія-та му. Отъ изложенія-та въ Мат. 23; 35. Лук. 11; 51. Евр. 11; 4. 12; 24. Іуд. 11. Лук. 17; 26, 27. Евр. 11; 7. 1 Петр. 3; 20. Лук. 17; 28, 29. 2 Петр. 2; 6 и въ много другы мѣста въ Нов. Завѣтъ става явно че Исусъ Христосъ и апостоли-тъ му сж приеми-тъ за истинно онова щото е писано въ Бытіе за Авеля, за потопъ-тъ, за погубленіе-то на Содомѣ и Гоморрѣ и за другы нѣкои събытія. Никой не може да чете Новый Завѣтъ и да ся не убѣди че достовѣрность-та на Моисеевы-тъ книги ся подтверждава по всякакъвъ начинъ отъ Христа и апостоли-тъ му. Никой не може да отрече истинность-тъ на Моисеевы-тъ книги безъ да отрече истинность-тъ и на Ново-Завѣтны-тъ писанія; и понеже доказательства-та за достовѣрность-тъ на Евангелія-та сж толкова убѣдителны щото не можемъ да ги отхвърлимъ, то слѣдѣа че трѣбва да приеми-тъ като достовѣрны и петъ-тъ Моисеевы книги които ся подтверждаватъ отъ Евангелія-та.

За достовѣрность-тъ на Моисеевы-тъ книги служи за доказателство и това че на тѣхъ сж основаны всички-тъ гра-

жданскы и вѣроисповѣдны постановленія и законы на Еврей-тъ. Всякога отъ врѣме-то на Моисея, Израилтяны-тъ сж припознавали единодушно Божественны-тъ власти на Моисеевы-тъ книги, даже и когато, побудени отъ страсти-тъ си, тѣ прѣстѣпяхъ изложенны-тъ въ тѣхъ Божіи заповѣди. Животъ-тъ на народъ-тъ толкова ся управлявалъ отъ установленія-та на Законъ-тъ Моисеевъ, щото ся различавалъ съвсѣмъ отъ окрѣжающы-тъ го народы. Отъ всички-тъ народы само този народъ отхвърлилъ заблужденія-та на многобожіе-то и всебожіе-то и държалъ истинно-то ученіе за одного Бога, и слѣдовательно само той былъ готовъ да приеми и да проповѣда ученія-та на Христіанскъ-тъ вѣрѣ. Ако приеми-тъ Моисеевы-тъ книги за истинны то исторія-та на Еврей-тъ става ясна; но ако ги отхвърлимъ за недостовѣрны, то тя става съвсѣмъ непонятна. Ако да не е имало много сильны доказательства за божественный-тъ авторитетъ на тѣзи книги, какъ щѣхъ Еврей-тъ да ги приеми-тъ, като ученія-та изложены въ тѣхъ сж были толкова тежки и толкова противны на вѣрванія-та и на обычай-тъ на съседны-тъ имъ народы? Но не е чудно че тѣ сж приели тѣзи книги, ако сж имали очевидны доказательства, за божественны-тъ имъ власть, въ великы-тъ чудеса които сж ся извършили въ Египетъ и пустыни-тъ. Моисей постоянно споменува тѣзи чудеса като събытія добръ познаты на всякый-тъ народъ, а той не бы направилъ тѣй ако тѣ да не бѣхъ истинскы; и ако тѣ сж были истинскы, то Моисеевы-тъ книги трѣбва да ся приеми-тъ като откровеніе отъ Бога на чловѣцы-тъ. Като приеми-тъ това ный виждамы какъ установленія-та Моисеевы сж приготовили пѣтъ-тъ за идваніе-то на Исуса Христа, какъ Вѣтхый Завѣтъ е свързанъ съ Новый, и какъ и два-та сж части на едно божественно откровеніе.

Другы доказательства можемы да приведемъ; но доказательства-та отъ Новый Завѣтъ и онѣзи отъ самы-тъ книги сж два-та главны стълпове върху които достовѣрность-та на Моисеевы-тъ книги твърдо стон. Колкото за възраженія-та на нѣкои противъ достовѣрность-тъ на тѣзи книги, читатель-тъ нека ся отпра-ви къ “Доказательства-та на Христіанство-то,” Гл. 10, 11, 12; дѣто ся доказва че нѣма нито научны, нито историческы, нито нравственны доказательства достаточны да ги опровергаѣтъ.

Истинный-тъ Христіанинъ ся храни отъ Слово-то Божіе. На него Библия-та е толковъ сладка колкото бѣхъ плодове-тъ въ Едемскій Рай на Адама, и колкото гроздъ-тъ отъ Исходъ на Израилтяны-тъ въ пустыни-тъ.

СИМОНЪ КИРИНЕЕЦЪ-ТЪ.

Ный знаеме твърдѣ малко нѣщо за този човекъ. Ный знаеме че той былъ единъ Киринеецъ; че той былъ баща-та на Александра и на Руфа, които станѣхъ послѣдователи Христови; че той е присѣствувалъ когато Спаситель-тъ ся е водялъ да ся распне, и че той е зель участіе въ носеніе-то на кръстъ-тъ. Това е всичко което ный знаеме за него. Дали той е былъ или не пріятель на Христа, и дали е носилъ кръстъ-тъ отъ любовь къмъ него, ный не знаеме; но едно нѣщо ны правн да мыслимъ че той не е былъ. Евангелистъ Матей пише че "тъ го накарахъ да носи кръстъ-тъ." Лука казва че "улови-хъ нѣкого си Киринеца, който си идяше отъ поле-то, и натоварихъ на него кръстъ-тъ, да го носи подиръ Иисуса." Негово-то носеніе на кръстъ-тъ ся види да е было принудително. Той го носилъ, не защото искалъ, но защото былъ принуденъ да го носи. Ако да е былъ сжщинскы ученикъ на Христа, то небы и мало нужда да го хвантъ и да го каратъ да носи кръстъ-тъ му. Той може отпослѣ да е станѣлъ сжщинскы послѣдователь Христовъ, както двама-та му сынове сж станѣли; но види ся той да не е былъ такъвъ послѣдователь тогава.

Всички които иматъ да правятъ нѣщо съ кръстъ-тъ не сж истинскы-тъ пріятели и послѣдователи на "Распята-го." Мнозина носятъ единъ кръстъ на себе си, които не му даватъ мѣсто въ сѣрдца-та си. Мнозина го окачатъ на стѣнѣ-тъ въ жилища-та си, дѣто Сынъ-тъ Божій не е добръ посрѣщанъ. Мнозина го проповѣдватъ които нѣматъ личнѣ опытность за спасителнѣ-тъ му сплж. Той ся намира на върхъ-тъ на много церковны зданія, дѣто нѣма мѣсто за него отвѣтрѣ. За да бждемъ послѣдователи на Христа ный трѣбва да направимъ нѣщо повече отколкото да носимъ кръстъ-тъ както Симонъ го е носилъ подиръ Иисуса. Само вѣнпны заявленія не сж достаточны. Ный трѣбва да носимъ кръстъ-тъ въ сѣрдца-та си. Ный трѣбва искрено да обычамъ оновова който е пострадалъ и е умрѣлъ на него. Пролитаніе-то на драгоцѣннѣ-тъ му кръвъ трѣбва да бжде всичка-та ни надежда за прощеніе-то на грѣхове-тъ ни. Негово-то жертвоприношеніе трѣбва да бжде всичко-то ни упованіе за спасеніе. Това трѣбва да бжде языкъ-тъ на сѣрдца-та ни: "Азъ да не бжде да ся хвалѣж, освѣнъ съ кръстъ-тъ на Господа Нашего Иисуса Христа."

"Ако люби нѣкой Бога, той е познатъ отъ него." Скромный-тъ умъ, който признава невѣжество-то си, може най-добре да придобие едно познаніе за Бога. Той открыва себе си на дѣца-та; Той е наклоненъ да даде онова най-высоко познаніе, което е познаніе-то за него си, на онѣзи които иматъ духъ-тъ на едно малко дѣте. И любовь-та, която весели сѣрдце-то и прѣчистя умъ-тъ на скромный-тъ, ся признава отъ Бога. "Господъ е высокъ, гледа обаче на смиренный-тъ: а высокоумный-тъ познава отдалечъ." Дано Богъ да ни даде таково познаніе за наше-то невѣжество което да ны направи скромны, и да испълни сѣрдца-та ни съ любовь къмъ Него.

Иисусъ Христосъ наистинѣ е добрый-тъ пастырѣ. Той знае напълно нужды-тъ, скърби-тъ, грѣхове-тъ и теготы-тъ на всякого одного отъ стадо-то си. Той знае

какъ да говори на врѣме на онѣзи които сж обрѣменени. Като прѣгледамы мнѣжы-тъ си дни, ный можемъ да забѣлѣжимъ неговѣ-тъ дѣятельность заради насъ. И когато дойде послѣдній-тъ часъ на тукашній-тъ ни животъ, той ще ни прибере при себе си, ако сме были вѣрны, дѣто вѣчно ще блаженствуваме.

Господъ Иисусъ иска такыва работници на лозіе-то си които ще работятъ вѣрно и съ всичко-то си сѣрдце, и които не ще ся водятъ отъ мѣдрость-тъ на този свѣтъ нито по духъ-тъ на врѣме-то. Царство-то Божіе ся простира само когато Христосъ ся вѣрно проповѣдва.

СТАРЫ-ТЪ ИЗДАНИЯ НА БИБЛІЮ-ТЪ.

Искусство-то за печатаніе книги ся изнамѣри около 1450. Въ послѣднѣ-тъ половинѣ на 15-й вѣкъ Библія-та ся е прѣвела на много отъ нынѣшны-тъ Европейскы языцы и около хиляда изданія отъ неѣ на разны языцы сж были печатаны. Отъ това ся види не само че печатаніе-то ся е употребявало отъ начало-то за распространеніе-то на Св. Писаніе, но че и народи-тъ въ Европѣ прѣзъ 15-й вѣкъ сж имали голѣмо желаніе за него.

Първа-та печатана Библія е была на Латинскый языкъ, и назначена за учены-тъ. Книгы-тъ сж были тогава твърдѣ скъпы, а куповачи-тъ имъ малцина. Около 1466 първа-та Германска Библія ся печатала въ Страсбургъ. На 1471 единъ Италянскы прѣводъ на Библію-тъ ся печаталъ въ Венеціѣ. На 1477 единъ Френскы прѣводъ на Н. Завѣтъ ся печаталъ въ Лионъ и В. Завѣтъ на Холандскы языкъ въ Делфтъ. На 1480 една Саксонска Библія ся печатала въ Колонъ, и на 1488 една Чешка Библія въ Прагъ. Германскы-тъ изданія на Библію-тъ сж были по-многочисленны отколкото изданія-та на нѣкой другъ языкъ освѣнъ на Латинскы. Първый-тъ Английскый прѣводъ на Библію-тъ ся печаталъ въ Вермъ въ Германіѣ около 1526. Библія-та не е была тогава свободна въ Англиѣ, и распространеніе-то ѣ было медленно и опасно. На 1535, обаче, печатаніе-то на Библію-тъ ся позволило отъ Царъ-тъ, и на 1537 едно изданіе на Н. Завѣтъ ся печатало въ Англиѣ. Много отъ първы-тъ Библіи сж были украсены съ изображенія.

Училища въ Японіѣ. — Единъ отъ най-добры-тъ знакове за сжщность-тъ и трайность-тъ на прѣвратъ-тъ въ Японіѣ е постоянный-тъ напѣдѣкъ който тя прави по образованіе-то. Минѣжло-годишно-то изложение на Министръ-тъ на Просвѣщеніе-то показва че въ Японіѣ сж едно населеніе отъ 34,000,000 има 24,275 училища, 44,005 учители и 1,926,000 ученици, отъ които една-та четвъртъ сж момичета. Годишній-тъ приходъ отъ капиталъ-тъ на общы-тъ училища е 1,260,000 т. л. Японско-то Правителство е въ намѣреніе да въведе въ земѣ-тъ си важны изобрѣтенія, и то вече употребява телефонъ-тъ.

Малко человекы иматъ понятіе за количество-то на каменны-тъ въглища които всякъ годинѣ ся копаѣтъ изъ земѣ-тъ. Мѣчно е, ако не невѣроятно, да ся опрѣдѣли точно колко въглища ся ископаватъ всякъ годинѣ, но най-точно-тъ исчисленія даватъ огромно-то количество 273,000,000 тона, всякой тонъ отъ около 750 оки.

МИНѢЖЛО-ТО И ВѢДѢЩЕ-ТО НА РУССІЮ.

Подъ това заглавіе, въ едно Американско списаніе срѣщамы единъ расказъ отъ който извличамы слѣдующе-то:

Като изоставимъ много привлекательны подробности, казва говорителъ-тъ, ный ще говоримъ само за отношенія-та на Московскѣ-тъ Имперіѣ, отъ първы-тъ врѣмена до сега, къмъ Отоманскѣ-тъ Имперіѣ която лѣжи на югъ и задрѣжываше пѣтъ-тъ на Русіѣ къмъ Сръдиземно море. Нека отворимъ Рускѣ-тъ исторіѣ. Забѣлѣжете най-напѣдѣ, че противъ Руссы-тъ сжществувалъ единъ народенъ прѣдрасѣдѣкъ, който протекло отъ бързо-то развитіе на отечество-то имъ. Порастваніе-то на повече-то народы быва постепенно и медленно; много условія и силы, и вѣтрѣпны и вѣнкашны, ся изискватъ за развитіе-то на единъ народъ. Такова е было развитіе-то на Англиѣ отъ Саксонско-то завоеваніе и уголѣменіе-то на Франціѣ отъ врѣме-то на Кловисъ.

Такъвъ е законъ-тъ на естествено-то развитіе. Обаче въ Русіѣ виждамы всичко обратно. Тя е една Държава съ 8,500,000 чет. мили; пѣтъ пѣти по-пространна отъ Римскѣ-тъ Имперіѣ въ най-голѣмѣ-тъ ѣ силѣ; и въ състояніе да извади ако има нуждѣ 1,250,000 войнны съ 130,000 Казацы. Когато земемъ всички-тъ тѣзи прѣдѣ очы, можемъ да разберемъ защо по-стары държавы гледатъ на Русіѣ съ боязнь и малкы държавицы треперѣтъ отъ неѣ.

Руссы-тъ сж клонъ отъ Арійско-то племе, съ пастирскы и ораческы обычаи, какыто сж Германци-тъ, Нормандци-тъ, Келти-тъ, Грѣци-тъ, и Римляни-тъ, които занимахъ по-голѣмы-тъ пространства въ Европѣ. Нѣкой намиратъ удовольствіе да наричатъ Руссы-тъ Татары, да казватъ че Татарска кръвъ тече въ тѣхны-тъ жилы. Нищо не бы было по-лѣжливо. Седмдесетъ отъ осмдесетъ и пѣтъ-тъ милионы жители на Русіѣ сж Славяны. Около сръдѣ-тъ на деветый вѣкъ, Рурикъ, родомъ Норманецъ, дойде въ Русіѣ и ся вѣцари на 862. Слѣдъ нѣколко години, нѣкои главатары основахъ Кіевъ на Днѣпрѣ. Най-послѣ тѣ ся появилахъ прѣдѣ Цариградъ, който бѣ за тѣхъ онова което Римъ бѣше за Римляны-тъ. Въ Цариградъ сжществувало едно пророчество че единъ день Руссы-тъ ще завладѣѣтъ градъ-тъ, и Гиббонъ, знаменитый-тъ Английскый историкъ, като говори за това пророчество казва че то е едно отъ малко-то онѣзи пророчества на които прорицаніе-то е непогрѣшително. Додѣто бѣхъ още язычници, тѣзи Славяны гледахъ на Цариградъ съ ревностно желаніе да го завоеваѣтъ. Както сила-та на притяженіе-то тегли рѣкы-тъ отъ Сръднѣ Русіѣ въ Черно море, тѣ сжщо търговска-та и нравственна-та сила на притяженіе-то теглеше Руссы-тъ къмъ Цариградъ.

По-нѣжны връзкы ся установяватъ около това врѣме. До тогава Руссы-тъ бѣхъ язычници. Въ деветый вѣкъ, обаче, Императрица Ольга, хубость-та на който ся вѣспѣва въ Рускы пѣсни, пригърнѣ Христіанскѣ-тъ вѣрѣ като отиде и ся покрѣсти въ Цариградъ. Отъ тогава Руссы-тъ почевѣхъ да ся обрѣцатъ въ Христіанство-то и да ся снабдятъ съ владыцы, попове, духовницы, и съ всичкѣ-тъ бляскавъ наредѣжъ на Христіанство-то. Вліаніе-то на Олгѣ имѣ малко силѣ надъ наслѣдници-тъ ѣ. Най-

малкый-тъ ѣ сынъ, обаче, Владимиръ Великый, слѣдъ единѣ буйнѣ и порочнѣ младость, станѣ Христіанинъ на 988. Въ сжщо-то врѣме той ся ожени за Грѣцкѣ-тъ княгыньѣ, Аннѣ, дѣщерѣ на Грѣцкый-тъ Императоръ въ Цариградъ. Тѣ ся заячихъ още отъ рано връзкы-тъ помежду Грѣцкѣ-тъ Церквѣ и Русіѣ. Чрѣзъ Грѣцкѣ-тъ Церквѣ Русіѣ влѣзе въ сношеніе съ другы-тъ Европейскы държавы.

Слѣдъ това настѣпи единъ періодъ на борѣжъ. Владимиръ Самобоецъ ся промѣнѣ въ Тракіѣ и Византийскый-тъ Императоръ го пропѣди съ злато-то си. Той го неспроводи назадъ съ единъ Грѣцкый владыка отъ Ефесъ за да го короняса съ златнѣ-тъ коронѣ съ който той самси бѣше увѣнчанъ на 1120. Слѣдъ шесть години Владимиръ ся поминѣ.

Забѣлѣжете добръ какво послѣдѣва. За сто години слѣдъ смъртъ-тъ на Владимира Русіѣ ся раздираше отъ вѣтрѣпны борѣжы. Причина-та на това е явна и проста. Въ Русіѣ нѣмаше законъ за първородство, и тѣй, слѣдъ смъртъ-тъ на Императора, ставашъ междоусобны войны за прѣстолонаслѣдіе, и най-силный-тъ притязатель ставаше господаръ на прѣстолъ-тъ. Най-послѣ, около 1220 настѣпи періодъ-тъ на Татарско-то нашествіе, който погребѣ странѣ-тъ за 200 години — дѣло безпримѣрно въ другы-тъ части на Европѣ, освѣнъ въ Славянскы-тъ области покрай Дунавъ-тъ, които ся държахъ 400 години подъ гнетъ-тъ на Турѣ-тъ.

Иванъ III, който стѣпи на прѣстолъ-тъ въ 1462, почевъ освободеніе-то на Русіѣ отъ Татарско-то иго, и това дѣло ся доврѣши отъ Московскы-тъ Великы Дуковѣ. Царъ-тъ ся появи въ исторіѣ-тъ когато Грѣцкый-тъ Императоръ погынѣ прѣдъ нашествующы-тъ Мюсулманы, които прѣвзехъ Цариградъ деветъ години прѣдъ основаніе-то на Москвѣ. Когато Османли-тъ бѣхъ стигнѣли до върхъ-тъ на силѣ-тъ си, Руссы-тъ едвамъ бѣхъ почевѣли да си отдѣхвѣтъ отъ Татарско-то тиранство.

Иванъ IV, Грозный, имаше добры качества до когато живѣше жена му Анастасія. Слѣдъ нейнѣ-тъ смъртъ той станѣ лудничавъ. На 1569 ся почевъ първо-то сблѣскваніе помежду Отоманцы-тъ и Руссы-тъ, и първи-тъ устѣпихъ. Голѣмо безредіе послѣдѣва смъртъ-тъ на Ивана. Новы-тъ вліанія почевѣхъ да ся развиватъ само когато Петръ Великый дойде на прѣстолъ-тъ. Тогава започевъ Европейскый-тъ періодъ на Рускѣ-тъ исторіѣ. Исторія-та на Петра Великый ни ся вижда като единъ отъ приказкы-тъ на Халлама. Само една такава Имперія, съ едно таково бждеще, можеше да способствува за негово-то възвышеніе. Ако сте чели исторіѣ-тъ му, выи помните странствованія-та му въ Европѣ; помните, още, какъ той основа С.-Петербургъ на едно блато, за да има едно прозорче прѣзъ което да ся гледа въ Европѣ, и какъ прѣобразува языкъ-тъ. Съгражданіе-то на С.-Петербургу, въ сръдѣ едно блато, е едно отъ най-великы-тъ дѣла въ исторіѣ-тъ.

Щомъ вѣтрѣпны-тъ работы на Державѣ-тъ ся турихъ въ единъ редъ, Петръ Великый обрѣнѣ поглѣды-тъ си къмъ Османли-тъ. На 1696 той завоева Азовъ. Веднага слѣдъ битѣжъ-тъ при Полтовѣ, дѣто Шведскый царъ Карлъ XII ся разби съвършенно, Петръ турпѣ око на Черно море. На 1710 Султанъ-тъ обяви войнѣ, и Петръ ѣж пріе, но

слѣдъ единъ ожесточенъ борбъ на Пруть той ся принуди да ся откаже отъ завоеванія-та си въ Кримъ. Петръ Великий ся готвяше за друго нападеніе когато смърть-та го покуси, на Февр. 1725. Слѣдъ двадесетъ и петгодишенъ миръ, друга война съ Турціѣ ся поченъ, която ся свърши съ Бѣлградскій-тъ миръ. Слѣдъ другъ единъ періодъ отъ мирны години, настанъ война-та на 1768, когато флота-та на Катерина II съспина съвършенно Турекъ-тъ флотъ; Кайнарджиский-тъ договоръ склучи тѣзи войнъ на 1774.

Отъ врѣме-то когато Царь-тъ утвърди власть-тъ си до устіето на Бугъ, и Кримъ ся обяви независимъ отъ Татарскъ власть, и Султанъ-тъ стѣпи въ тържественъ договоръ да уважава Христіанскы-тъ церкви и Христіаны-тъ въ Турціѣ, Русія доби върховенство въ Христіанскы-тъ области на Турекъ-тъ Държавъ, и прострѣ рѣжъ-тъ си къмъ Цариградъ. Александръ, когато ставало дума за Босфоръ-тъ и Дарданель-тъ, ималъ обычай да казва че е нужна да носи челоуѣкъ ключове-тъ на своѣ-тъ кѣжъ въ джебъ-тъ си. Съ Букурещкый-тъ Договоръ Руска-та граница отиде до Пруть, Бесарабія станъ Руска, и си останъ Руска дори до Паризкый-тъ Договоръ. Причина-та, дѣто Руси-тъ не сполучихъ въ Кримскъ-тъ войнъ, бѣше недостаткъ-тъ въ военнъ-тъ имъ системъ. На 1863, съ освобожденіе-то на 45,000,000 (?) мужицы, настанъ новъ редъ на работы-тъ. Самовластіе-то бѣше установило робство-то, и самовластіе-то го унищожи. Благородни-тъ зехъ участіе въ туй благородно дѣло, и честъ-та принадлежи на цѣлый-тъ Русскый народъ.

Образованіе-то ся распространява бърво между благородны-тъ. Образовани-тъ Руси говорятъ въобще четири петь чужды языцы. Още по-значительно и достопохвално е напѣднуваніе-то на народно-то образование. Въ Русіѣ има сега 8 унверситеты и 24,000 училища. Десетъ милиона и четвъртъ меджидіета сѣ ся употрѣбили на 1876 за народно-то просвѣщеніе. Чиновници-тъ сѣ принудени да учатъ просты-тъ войници когато сѣ на зимовище. Библия-та, най-великий и мощный учитель на свѣтъ-тъ, сѣ е прѣвела на повече отъ седмдесетъ и петь нарѣчія, и 300,000 тѣла сѣ распрѣснхъ между народъ-тъ минжлъ-тъ години.

Сѣдебны-тъ системы сѣ съсѣмъ прѣобразованы. Сѣдебны-тъ испытванія ставать публично, изложенія-та прѣдъ сѣдници-тъ устно, и сѣдбы-тъ сѣ рѣшавать съ вышеслѣсїе-то на сѣдници-тъ. Въ пѣтя на вещественный-тъ напѣдкъ Русія крачи тоже бърже. Днесъ Русинъ-тъ може свободно да каже: "Погледнете сега на С. Петербургъ — основанъ прѣди 175 години на мѣсто блатисто — съ палаты-тъ му, съ церкви-тъ му, съ галеріи-тъ му, съ скровища-та и художества-та му, и сравнете го съ Цариградъ, единъ отъ най-стары-тъ градове на свѣтъ-тъ, съ климатъ умѣренъ и въздухъ благорастворенъ, съ пристанище най-важно на свѣтъ-тъ — сравнете тѣзи два града, и выи ще видите че Русія има право да занимава едно мѣсто между образованы-тъ държавы. Въ отношеніе къмъ свободж-тъ, не е чудно ако за Русіѣ е сѣдено да стане съ врѣме проповѣдника на здравы-тъ идеи и свободолюбивы-тъ начала. Общенародно-то чувство тласнъ Правителство-то въ тѣзи войнъ петь години прѣди то да бѣше готово. Руси-тъ вѣрвать четъ

имать едно благородно посланіе като народъ, и тѣ сѣ пристѣпили да пзвѣршвать това си посланіе. Русія освободи Бѣлгаріѣ, и оздрави свободж-тъ за Боснъ и Херцеговинъ. Сега тя оставя на Европейскый-тъ Конгресъ да рѣши подробности-тъ. Мѣдро-то изрѣченіе на Юберта "Сила-та и право-то царувать надъ вѣнчко — Сила-та царува додѣто право-то ся приготви," може справедливо да ся приложи на Русіѣ.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

КОНТЪ ШУВАЛОВО-ТО ПОСѢЩЕНІЕ ВЪ С. ПЕТЕРСБУРГЪ.

Таймсъ.

Контъ Шуваловъ вѣроятно ще съобща възглагоуѣ-тъ на Англіѣско-то Правителство относительно до условія-та на Договоръ-тъ на Св. Стефанъ. Възраженія-та на наше-то Правителство не сѣ толкова много противъ нѣкои отъ тѣзи условія, но противъ цѣлый-тъ Договоръ, който туря Турціѣ подъ исключително-то вліяніе на Русіѣ. Надежда има че Контъ Шуваловъ ще сполучи да убѣди Рускый-тъ Императоръ да направи нѣкои значителны устѣпки.

Дейли Ньюсъ.

Безъ да гледамы на оставкы-тъ на Лордъ Дерби и на Лордъ Карнарвона, ный имамы причинъ да вѣрваемъ че има още нѣколко лица въ Министерството, които защищавать тѣхны-тъ възглагоуѣ. Тѣзи нѣколко лица сѣ за миръ-тъ. Посланіе-то на Контъ Шувалова въ С. Петербургъ може да има за цѣль да прѣдстави отъ странъ на Англіѣско-то Правителство на Рускый-тъ Императоръ нѣкои прѣдложенія въ по-примирителенъ духъ отъ онзи въ който Лордъ Сализберово-то окръжно писмо бѣше написано. Даже възможно е щото Лордъ Сализберъ на Цариградскъ-тъ Конференціѣ да ся обрне самъ противъ Лордъ Сализберъ на Окрѣжно-то писмо. Ако има сѣщинско желаніе за по-добро споразумѣніе съ Русіѣ, или чрѣзъ прямы прѣговори или чрѣзъ пріятельскы-тъ услуги на Князь Бисмарка, то ще ся посрѣщне най-усѣрно отъ онѣзи, които напоследѣкъ сѣ принудили да ся противять на дѣйствія-та на Англіѣско-то Правителство.

Дейли Телеграфъ.

Контъ Шуваловъ занесе съ себе си въ С. Петербургъ точны-тъ рѣшенія и изискванія на Англіѣско-то Правителство; и той безъ съмнѣніе ще ся постараетъ съ вѣсичкы-тъ си силы да ги примиритъ съ намѣренія-та и рѣшенія-та на Рускый-тъ Императоръ. Онова което ся знае положително за него е че той е единъ усѣвършенствованъ дипломатъ, и че той ще ся завѣрне вѣтрѣ въ двѣ седмицы въ Лондонъ за да прѣдстави слѣдствие-то на посланіе-то си на Лордъ Сализберъ. Споредъ Вѣнскый-тъ ни дописникъ, на когото свѣдѣнія-та въобще сѣ излазяли истинны, "Англія ся противи най-много на простираніе-то на Бѣлгаріѣ до Егейско-то море и на раздѣленіе-то на Европейскъ Турціѣ на три отдѣльны части. Тя иска още да станжтъ нѣкои измѣненія въ Малж Азіѣ така щото съобщенія-та ѣ съ Индіѣ да не ся заплашвать."

Стандардъ.

Англіѣско-то Правителство е направило вѣнчко за да докаже на Контъ Шувалова че негова-та цѣль е да установи единъ траенъ и почетенъ миръ въ Е-

вропѣ чрѣзъ единъ Европейскы Конгресъ. Надежда има че Контъ Шуваловъ ще сполучи да убѣди Господаря си че подлаганіе-то на Договоръ-тъ на Св. Стефанъ на единъ Конгресъ въ формѣ-тъ въ който ся изисква отъ Англіѣ не обема нищо унизително за честь-тъ или за достолѣпіе-тона Рускый-тъ народъ, че то е една устѣпка не на Англіѣ, но на Европѣ, и че то е необходимо нужно за пѣлно-то му разглежданіе. Колкото за измѣненія-та които трѣбва да станжтъ въ Договоръ-тъ не е умно да ся говори сега. Англіѣско-то Правителство трѣбва да съобщило своитъ идеи вѣру тѣзи точкы на Контъ Шувалова, на когото ходаніе-то въ С. Петербургъ въобще ся гледа като добро прѣдвѣщаніе.

АНГЛІЙСКЫ-ТЪ МИНИСТРИ И АНГЛІЙСКИЙ-ТЪ НАРОДЪ.

Прѣзъ врѣме-то на послѣднѣ-тъ войнъ Англіѣскы-тъ Министри поддържахъ единъ почетнъ неутралность, но къмъ край-тъ ѣ побѣды-тъ на Русы-тъ бѣхъ толкова голѣмы щото тѣ изведнѣждъ ся уплашихъ да не бы вліяніе-то на Русіѣ да ся простре върху цѣлж-тъ Турекъ Държавъ. За да спрѣтъ това вліяніе на Русіѣ и да не ѣ позволятъ да земе по-голѣмо участіе въ рѣшеніе-то на Источный-тъ Въпросъ отъ другы-тъ Европейскы Силы, Англіѣскы-тъ Министри ся виждатъ да сѣ готови за войнъ. Австрія, Италія, Германія и Франція не желаѣтъ както и Англія щото Русія да има едно исключително вліяніе надъ разны-тъ народности въ Турекъ-тъ Държавъ, но тѣ сѣ готови да влѣзжтъ изведнѣждъ въ единъ Конгресъ и да рѣшжтъ спорны-тъ въпросы по единъ миренъ начинъ. Англіѣскы-тъ Министри, обаче, не щѣтъ да земать участіе въ Конгресъ-тъ ако Русія не признае формално по-напѣдъ че рѣшеніе-то на Источный-тъ Въпросъ принадлежи на Великы-тъ Европейскы Силы. Добрѣ бѣше ако Русія желаеше да направи това формално признаніе, но на дѣло тя го прави когато ся съгласява да земе участіе въ Конгресъ-тъ за разискваніе-то и рѣшеніе-то на въпросы-тъ касателно до Турціѣ. Слѣдователно, нищо не ще повреди Англіѣ да влѣзе въ Конгресъ-тъ, защото никака отъ Силы-тъ не ще бѣде задѣлена отъ рѣшенія-та му, и ако слѣдъ разискваніе-то на въпросы-тъ касателно до Турціѣ Русія не ся съгласи съ възглагоуѣ-тъ на другы-тъ Европейскы Силы, тя ще има не само Англіѣ, но и другы-тъ Силы противъ себе си. Сега понеже другы-тъ Силы пріемать да стане изведнѣждъ Конгресъ-тъ, а Англіѣскы-тъ Министри не пріемать, то мнозина души въ Англіѣ заключавать че тѣ искать да ся бѣжтъ съ Русіѣ, и за това тѣ протестирать противъ тѣзи имъ политикъ.

По тѣзи причинъ тѣхны-тъ другари Лордъ Карнарвонъ, Министръ-тъ на Колоніи-тъ, и Лордъ Дерби, Министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла, дадѣхъ оставкы-тъ си отъ Министерството.

Вѣтрѣ въ нѣколко седмицы двама нови членове сѣ ся избрали за Парламентъ-тъ. И въ двѣ-тъ тѣзи избирания спорный-тъ въпросъ былъ политика-та на настоящы-тъ Министры. Въ едно-то избирание привърженникъ-тъ на Министры-тъ ся избралъ само съ два гласа повече отъ половинж-тъ на гласоподаващы-тъ, а въ друго-то привърженникъ-тъ на Министры-тъ ся отхвърлил отъ двѣ-тъ трети на гласоподаващы-тъ.

Прѣди нѣколко седмицы около 500 духовны лица отъ Лондонъ имали едно събраніе въ което единогласно укорили воинственж-тъ политикъ на Англіѣскы-тъ Министры.

Г-лъ Кэртней, единъ отличенъ членъ на Парламентъ-тъ, въ едно писмо до *Л. Таймсъ* отъ 24 минжлаго, напада твърдѣ силно политикъ-тъ на Англіѣско-то Правителство и на край-тъ му пыта това: "Правителство-то бон ли ся да влѣзе въ Конгресъ-тъ, да не бы разногласіе-то между Русіѣ и другы-тъ Силы да излѣзе толкова малко щото общо-то мнѣніе въ Англіѣ да не иска да го подкрѣпи за да земе това разногласіе за причинъ на войнъ?"

Лордъ Шафтсбери, прѣдсѣдатель-тъ на Британско-то и чуждестранно Библиѣско Общество, напоследѣкъ въ едно слово въ Единбургъ казалъ: "Прѣди да ся впуснемъ въ ужаснж-тъ борбъ, ный смы длѣжжи прѣдъ Бога и прѣдъ челоуѣцы-тъ да ся утѣримъ че наша-та страна е права. Още ный смы длѣжжи да ся утѣримъ че смы направили всяко снисхожденіе и че смы исчерпали всяко средство за примиреніе."

Прѣди 2-3 седмицы едно прошеніе, подписано отъ 17,000 лица, ся подало на Англіѣскъ-тъ Царицѣ, въ което ѣ молятъ да употрѣби вліяніе-то си за събирание-то на единъ Конгресъ, и да настави прѣдставителя си да влѣзе въ него съ единъ пріятельскы духъ, така щото да ся установи Европейскый-тъ миръ." Между подписавшы-тъ това прошеніе имало много благородны лица, владыци, членове на Парламентъ-тъ, историци, школьники и священники.

Періодическо-то Списание на Евангелскый-тъ Сюзъ отъ Маія казва: "Ако Англія бевъ единъ голѣмъ или необходимъ нужность влѣзе въ войнъ съ Русіѣ, то ще бѣде едно бѣдствіе за оплакваніе и единъ грѣхъ за който тя трѣбва да ся кае отпослѣ. Както Русія тѣй и ный сами не можемъ да рѣшимъ Источный-тъ Въпросъ; и нашы-тъ прѣдложенія за рѣшеніе-то му може да не ся пріемать отъ другы-тъ Европейскы Силы както нѣкои членове отъ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ не сѣ пріети отъ насъ. Въ нашж-тъ земѣ има едно силно влѣненіе противъ Русіѣ, но въ сѣщо-то врѣме има хиляды души, особенно между сѣщинскы-тъ Христіаны, които, каквыто и да бѣдѣтъ възраженія-та имъ на Договоръ-тъ на Св. Стефанъ, не виждатъ въ тѣхъ нѣкожъ справедливжъ причинъ или нужность за войнъ. Ный знаемъ че между насъ има хора, и даже въ Парламентъ-тъ, които желаѣтъ да ся бѣемъ съ Русіѣ не за друго но за възстановленіе-то на Турекъ-тъ Държавъ както бѣше прѣди войнж-тъ. Такова едно прѣдпріятіе, обаче, бы было голѣма глупость."

Икономистъ, главный-тъ финанціаленъ вѣстникъ въ Англіѣ, силно наляга щото настоящий-тъ Парламентъ да ся распусне и да ся избере новъ, който да разгледа далѣ воинственна-та политика на Англіѣскы-тъ Министры е умна или не, и тогава той да рѣши въпросъ-тъ за войнъ съ Русіѣ. Той казва: "да прѣдположимъ че война-та съ Русіѣ е тѣй справедлива и тѣй нужна както една голѣма часть отъ народъ-тъ вѣрва, то пакъ е явно че гласоподаващето тѣло е доста раздѣлено върху този предметъ. Поне половина-та отъ най-способны-тъ държавны мѣжје въ Англіѣ сѣ противъ войнж-тъ. Събранія (митинги) противъ войнж-тъ ставать се-

га често и ся подкрѣпять отъ прѣдставители на много дружества. Цѣла Шотландія, цѣла-та Галска область, почти всички-тъ Англичани, които сж вѣнъ отъ Държавнѣ-тъ Церквѣ, и една голѣма часть отъ художници-тъ сж силно противны на войнѣ-тъ.

Отъ венчкы-тъ горѣспоменѣты фактове е явно ченародѣ-тъ въ Англіѣ е раздѣленъ върху въпросѣ-тъ за войнѣ.

РУССКИЙ-ТЪ ПОСЛАННИКЪ.

Князь Алексѣй Борисовичъ Лабановъ Ристовски, новий-тъ Русский извъреденъ посланникъ въ Цариградъ, който е былъ Министръ на Външны-тъ Дѣла, сенаторъ, и частенъ свѣтникъ, прошехожда отъ едижъ твърдѣ старж Рускѣ фамиліѣ, и е сынъ на единъ генералъ съ сжщо-то име който былъ любимецъ на Царь Николая, и който ся отличилъ съ едно стѣнненіе върху животѣ-тъ на Шотландскѣ-тъ царикъ Маріѣ обнародвано на 1844. Настоящій-тъ Русский Посланникъ ся е родилъ на 1826 и сега е на 52 години. Слѣдъ като свършилъ ученіе-то си въ С. Петербургъ, той минѣлъ на 1844 на службѣ въ Министерството-то на Чуждестранны-тъ Дѣла, отидѣто слѣдъ нѣколко години ся пратилъ въ Лондонъ върху нѣкоѣ правителственнѣ работѣ, и на 1850 ся опрѣдѣлил секретаръ на Руско-то Посолство въ Берлинъ. При сключваніе-то на Кримскѣ-тъ войнѣ той ся пратилъ въ Цариградъ като свѣтникъ на Руско-то Посолство; и на 1859 ся опрѣдѣлил пълномощенъ Министръ прѣдъ Портѣ-тъ. Той занимавалъ тѣзи службѣ 3-4 години, но на 1862 ся далъ оставкѣ-тъ отъ неѣхъ и ся замѣстилъ отъ Генералъ Игнатіева. За нѣколко врѣме той живѣлъ като частно лице, но по-послѣ станѣлъ Министръ на Външны-тъ Дѣла. На 1866 той минѣлъ въ Министерството-то на Вжтрѣшны-тъ Дѣла, и ся назначилъ първо управитель на Орелскѣ-тъ область и послѣ свѣтникъ и вжтрѣшенъ Министръ. Въ това послѣдното-то качество, той участвувалъ, въ общо-то събрание на три-тъ отдѣленія на Русский-тъ Сенатъ, въ съставяніе-то и разглежданіе-то на всички-тъ законы относително до вжтрѣшно-то управление на Държавѣ-тъ. Той зель живо участие въ прѣобразованіе-то на гражданскы-тъ законы и на разны-тъ областны и градскы учрежденія.

ПЛОВДИВСКИ-ТЪ ГЪРЦИ.

Прѣди нѣколко врѣме Гръцкы-тъ първенци отъ Пловдивъ и отъ санджакѣ-тъ испратили първо до Австро-Унгарско-то Правителство и послѣ до всички-тъ Европейскы Силы единъ мемоаръ, въ който ся оплакватъ отъ Руссо-Българско-то Правителство. Ето му съдържаніе-то:

“Гръцкы-тъ элементъ отъ Пловдивскы-тъ санджакъ, като познаваше права-та си, отправи на 214 Ноем. 1876, единъ протестъ на Цариградскѣ-тъ Конференціѣ противъ всяко присѣдиненіе на отечественнѣ-тъ му земѣ на едижъ самоуправнѣ Българскѣ область. На побужденія-та, които ны накарѣхъ да направимъ тогава тѣзи постѣпкѣ, днесъ сж ся прибавили другы още по-серіозны. Щомъ наша-та страна ся занима отъ Рускы-тъ войскы, ный станѣхмы жертвѣ на нечуваны гоненія, отъ които не смы имали примѣръ въ нашѣ-тъ область: нашы-тъ имотѣ е былъ разграбенъ; ный смы были обидени и заплашвани; училища-та ни сж были на-

шествованы, както джаміѣ-тъ на Турцы-тъ; на владыцы-тъ ни е было запрѣтено, въ окръжіе-то на Ахѣръ Челеби, да служатъ въ собствены-тъ ни церквы; ный смы были принудени да заколаваме мъртвецы-тъ си заедно съ Българскы-тъ, и днесъ ны каратъ да ся откажемъ отъ происхождение-то си, да ся признаемъ за Българи и да не говоримъ языка си. Такыва сж първы-тъ дѣла на Руссо-Българско-то управление въ Пловдивъ. Вый познавате по-добрѣ отъ насъ онова което става тука и въ вжтрѣшность-тъ на область-тъ отъ 50 дни насамъ. Ный не щемъ да вы безпокоимъ прочее съ подробности които доказаватъ достаточнѣ че Панславизмъ-тъ, прѣди даже да ся въведе и да ся приеме въ Турціѣ подъ формѣ на Българскѣ автономіѣ, употреблява венчкы-тъ угнетителны средства за да направѣ да исчезнѣтъ венчкы-тъ другы элементы, Гръцкы-тъ най-паче, а Българскы-тъ да прѣобладае. Каквы интересы накарѣхъ Славяны-тъ на 1876 да прѣдизвикатъ въ Тракіѣ едно театрално възстаніе, ный не знаемъ; но ный смы убѣдени че ако Българска-та автономія обеме нашѣ-тъ область, слѣдствія-та ще бѣдѣтъ злощастны за насъ. Едно възстаніе ще избухне, и ный ще бѣдемъ истрѣбени отъ Славяны-тъ въ име-то на цивилизаціѣ-тъ, както става днесъ съ нещастны-тъ Мусулманы. Въ име-то на Гърцы-тъ на тѣзи область, ный протестирамы противъ всяко присѣдиненіе на едно Българско Княжество на едижъ странѣ толкова пълна съ наши народны въспоминанія. Австро-Унгарско-то Правителство вынѣхъ е покровителствовало права-та на Христіаны-тъ въ Истокъ; и ный имамы твърдѣ надеждѣ че и днесъ то не ще ны напусне въ толкова трудны обстоятелства.”

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Въ понедѣльникъ сутринѣ-тъ часть-тъ по 4 Турскы, една станъ отъ нѣколко стотины души Турскы бѣжанцы ся отправила къмъ палатѣ-тъ Чераганъ на Бешикташъ, дѣто бывший-тъ Султанъ Мурадъ V живѣше до сега. Нѣкон отъ тѣхъ поискали да влѣзѣтъ въ палатѣ-тъ, но стража-та като ся въспротивила, тѣ насилили стражари-тъ, които были малцина, и влѣзли. Веднага нѣколко стотини войнѣци пристигли въ палатѣ-тъ и една борба ся почнѣла между тѣхъ и нашественицы-тъ първо съ ножове и байонеты (копіѣ) и послѣ съ пушканіе. Наконецъ, нашественицы-тъ были разбиты като падѣли отъ тѣхъ 21 души мъртвы и 17 ранены. Отъ запѣтѣта-та и отъ войнѣцы-тъ имало тоже нѣколко убиты и ранени. Онѣзи отъ мятежници-тъ, които сж ся хванѣли живы, ще ся сѣдятъ и ще ся накажѣтъ споредъ законѣ-тъ.

Главный-тъ двигателъ на този мятежъ, който ся убилъ въ борбѣ-тъ, былъ Н. Прѣв. Али Зуави Ефенди, бывший-тъ директоръ на Царскы-тъ лицей на Галатѣ Сарай. Прѣзъ царуваніе-то на Абдулъ Азиса той е былъ на заточеніе, и е извѣстенъ като Турскы писатель и членъ на партіѣ-тъ на “Младж Турціѣ.” Освѣнъ него единъ Черкезскы главатаръ и другы прѣдводители на мятежѣ-тъ были убиты.

Нѣкон отъ ранены-тъ мятежници ся занесли прѣдъ Султанѣ-тъ, който като гы попыталъ за причинѣ-тъ на мятежѣ-тъ имѣ, тѣ отговорили че Али Зуави гы подигнѣлъ да додѣтъ да зематъ позволеніе отъ Н. И. Величество за да

отидѣтъ да помогнѣтъ на братія-та си Мусулманы които ся бѣжѣтъ сега въ Родопскы-тъ горы съ Русскы-тъ, като ся надѣвали че той ще имѣ даде нары за тѣзи цѣль, и че тѣ незнали че бывший-тъ Султанъ Мурадъ живѣлъ въ Чераганъ.

Въ сжщій-тъ день слѣдъ пладнѣ Султанѣ-тъ свикалъ венчкы-тъ пашы на свѣтъ, и въ него ся рѣшило да ся испратѣтъ венчкы-тъ Мусулманскы бѣжанцы вѣнъ отъ Столицѣ-тъ колкото е възможно по-скоро. Веднага слѣдъ свѣтъ-тъ Султанъ Абдулъ Хамидъ пратилъ да доведѣтъ брата му Мурада при него на Илджѣ Кюшкѣ, който въ начало-то ся въспротивилъ, но като го увѣрили че Султанѣ-тъ нищо нѣма да му направи, той отишѣлъ и сега ся намира тамъ.

А. Хералдъ.

Дописникъ-тъ на А. Хералдъ отъ Св. Стефанъ пише слѣдующе-то въ Недѣльѣ: “Мнѣніе-то въ Рускѣ-тъ Главнѣ Квартирѣ е че малка надежда има за избѣгнуваніе-то на войнѣ-тъ. Казва ся че Контъ Шуваловъ не ся връщѣлъ въ Лондонъ съ нѣкой формаленъ планъ за спогожденіе, но ималъ наставленіе да яви на Англіѣ твърдо-то намѣреніе на Русіѣ да не приема Конгресѣ-тъ ако не излѣзе миръ отъ него. Но за да стане събираніе-то на Конгресѣ-тъ възможно, двама-та противници трѣба да прѣстанѣтъ да заплашватъ единъ другого, и, за тѣзи цѣль, Контъ Шуваловъ щѣлъ да прѣдложи единъ планъ за свѣрѣменнѣ-то оттегляніе на Рускы-тъ и Англіѣ-скы-тъ силы отъ околность-тъ на Цариградъ. Всичко зависѣ отъ приѣманіе-то или отхвърляніе-то на това прѣдложеніе. Ако ся отхвърли, както ся мысли че ще ся отхвърли, Русіѣ не ще обяви войнѣ-тъ, но ще ѣхъ прѣдизвика.”

Отъ 5-6 дни насамъ Рускы-тъ войскы, отъ точкѣ зрѣнія на здравіе-то, сж напускли Св. Стефанъ и сж ся прѣмѣстили къмъ Черно Море около 2-3 километра далечъ отъ Еюбъ и Киядхане-то. Тѣ възлѣзѣтъ сега до 60,000 души и иматъ около 200 топа.

Минѣла-та сжббота, Князь Лабановъ ималъ тържественнѣ ауденціѣ отъ Султанѣ-тъ на когото прѣдставилъ повѣрителны-тъ си писма като извъреденъ Рускы Посланникъ.

Г-нъ Глядстонъ и Г-нъ Брайтъ испратили по едно писмо до работническо-то дружество въ Ливерпулъ въ които и двама-та осжждали воинственнѣ-тъ политикѣ на Англіѣско-то Правителство. Въ слѣдствіе на тѣзи политикѣ, тѣ казали, че днесъ въ Англіѣ промышленность-тъ е разслабена, капиталѣ-тъ ся е застоилъ, даноци-тъ сж ся умножили вече и още ще ся умножѣтъ.

Единъ Сърбскы вѣстникъ обнародвалъ напоследѣтъ единъ мемоаръ отъ нѣколко села въ Пиротско-то окръжіе, въ който жители-тъ имѣ обявили че неприпознавали вече владыцы-тъ Софійскы и Пиротскы и че желаяли да ся съединѣтъ съ Сърбіѣ.

Споредъ А. Хералдъ жители-тъ отъ Варненскы-тъ санджакъ испратили второ прошеніе съ 15,000 подписы до Англіѣско-то Посолство въ Цариградъ, въ което го моляли да подѣйствува щото тѣхъ-тый-тъ санджакъ да не ся присѣдинѣва на Българіѣ, защото въ него само една-та десета часть отъ населеніе-то была Българи, а друга-та Турци и Гърци.

Казватъ че откато Князь Горчаковъ ся е разболѣлъ, Рускы-тъ Императоръ самъ исполнявалъ службѣ-тъ на Министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла.

Споредъ единъ телеграмъ отъ Бѣградъ Мусулманскы-тъ Албанцы въ Сърбіѣ почнѣли да възставатъ.

Князь Дондуковъ-Корсаковъ щомъ пристигнѣлъ въ Тулѣ издалъ едно прошеніе къмъ Българскы-тъ народъ. Нѣщо го обнародвамы въ идущій-тъ 6 на листѣ-тъ си.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕНЕШН

Ню-Йоркъ, 3 Май. — Русіѣ купѣ 200,000 пушкы въ Съединены-тъ Държавы и порѣчала още 500,000.

С. Петербургъ, 5 Май. — Контъ Шуваловъ ся види да е сполучилъ да уди Царѣ-тъ че е за интересѣ-тъ на Русіѣ да направѣ повече-то отъ некаѣ-тъ устѣпки. Слѣдователно, събираніе на Конгресѣ-тъ е вѣроятнѣ.

Ню-Йоркъ, 5 Май. — Русскы-тъ купѣ нѣколко параходы въ Съединены Държавы.

Александриѣ, 5 Май. — Девѣтъ хиляди Индіѣскѣ войскѣ минѣли днѣ прѣзъ Суецкы-тъ Каналъ.

Лондонъ, 6 Май. — Таймсъ обнароднѣ единъ телеграмъ отъ Петербургскы-тъ си дописникъ въ който казва Конгресѣ-тъ вѣроятнѣ ще ся събере прѣзъ 15 дни.

Парижъ, 8 Май. — Най-послѣдны-тъ винны които идѣтъ отъ С. Петербургука сж че, Контъ Шуваловъ додѣ былъ тамъ усърдно ся противилъ на него части на Договорѣ-тъ на Св. Стефанъ и че доказателства-та му направили ся но впечатлѣніе на Царѣ-тъ. Той ся заварѣлъ въ Лондонъ упълномощенъ да прави голѣмы устѣпки, и има причинѣ върваніе че основа-та за едно спогожденіе между Англіѣ и Русіѣ ся е опрѣдѣли.

Берлинъ, 8 Май. — Контъ Шуваловъ пристигнѣ тука тѣзи сутрина и имѣ нѣ ауденціѣ отъ Германскы-тъ Императоръ. Той ще отидѣ въ Фридрихсруда ся види съ Князь Бисмарка, и тамъ ще заминѣ направо за Лондонъ.

Лондонъ, 8 Май. — Въ Камарѣ на Прѣдставители-тъ Министръ-тъ на финанціѣ-тъ казалъ че 6,000 а. л. отпѣна мѣсецъ за работѣ въ арсеналѣ-тъ за приготвленіе на потребности-тъ сръдземнѣ-тъ флотѣ.

Лондонъ, 8 Май. — Лордъ Блѣсфилдъ защитилъ вчера поведеніе-то Англіѣско-то Правителство като казалъ че то имало за цѣль да оздрави миръ и свободѣ-тъ на Европѣ.

Лондонъ, 9 Май. — Лордъ Салмонъ обявилъ на Уестминстерскы-тъ Дѣла че не можѣлъ да приѣме депутаціѣ-тъ която была натоварена да му обяви шеніе-то на послѣдно-то събрание (тингъ) въ полѣзъ на мирѣ-тъ.

Букурешъ, 9 Май. — Единадесетый Рускы корпусъ трѣба да ся пратѣ Българіѣ.

Парижъ, 9 Май. — Г-нъ Кумани, скы-тъ Генералный консулъ въ Парижѣ тѣжѣ вечеръ за С. Петербургъ казватъ че той щѣлъ да присѣдѣтъ въ Конгресѣ-тъ или като свѣтникъ Князь Горчакова или като вторый Рупълномощникъ.

Издава ся отъ Американско-то Евангелистическо Общество.

Редакторъ Т. А. Байнгтонъ. Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на А. Х. Бондъ.